

kristityn foorumi

Uskallanko Arvioida?

Olet ehkä ollut kokouksessa jossa kuulijoita ohjaillaan ja kehoitetaan toimimaan tietyllä tavalla juuri tässä ja nyt Jumalan erityisen siunauksen saamiseksi. Suuret – ja pienemmätkin – kokoukset saattavat muodostua kiusallisiksi ainakin niille, jotka haluavat ns. ”pureskella ruokansa”, eli miettiä kuulemaansa ennen kuin muodostavat mielipiteensä. Mitä tunnetumpi julistaja esittää väitettyjä ”Herralta saatuja” ilmoituksia, joihin tulisi reagoida tässä ja nyt, paine toimia niiden mukaan kasvaa.

Uskotaan, että julistajan suhde Jumalaan on erityinen ja siksi hänen kauttaan Jumala erityisesti siunaa muita.

Tällainen on aika tavallista nyky-kristillisyydessä ja varsinkin suurissa massakokouksissa ihmisten ohjailu eri tavoin on yleistä. Sen sijaan, että kuulijoita ohjat-

taisiin Raamatun sanan sisäistämiseen omassa rauhassa, heitä ohjaillaan käyttäen hyväksi ihmisen psyykeen vaikuttavia keinoja, joista ns. joukkopaine on yksi ja hyvin tunnettu sekä paljon käytetty. Sama koskee kristillisiä kirjoja ja mediaa. Kun ympäristösi sanoo, että se ja se kirja tai radio/TV -ohjelma on hyvä, syntyy paine ajatella samoin ettei joutuisi ”ulkopuolelle”.

Joukkopaine on yksi ase sitä vastaan, että kristitty voisi oppia Raamatun ohjeen: ”koetelkaa kaikki, pitäkää se mikä hyvää on”, 1.Tess.5:21. Luku alkaa apostolin ilmoituksella koskien ”Herran päivää”, joka tulee kuin ”varas yöllä” ja kesken inhimillisesti koettavaa rauhan aikaa. Apostoli mainitsee jakeessa 4, että tuo hetki, eli Herran tulemus, ei lopulta ole yllätys Hänen omilleen. Mehän tiedämme, että Herran toinen tulemus on tosiasia vaikka emme tiedäkään aikaa emmekä hetkeä. Jakeessa 9 hän

muistuttaa, että Jumala ei ”ole määrännyt meitä vihaan” vaan pelastukseen. Tämäkin luku muistuttaa, että kehoitus kaiken koetun, kuullun ja luetun koettelemisesta on tärkeä osa kristityn elämää, tarkoitettu kaikille uskovien sukupolville varjelukseksi Herran tulemukseen saakka.

Jeesus varoittaa ja kehottaa

Jokin aika sitten hyvä ystäväni totesi, että Jeesuksen sanathan ovat lähinnä varoitusta ja kehoitusta. Se on totta. Jumala haluaa ohjata meitä Sanansa kautta kaiken aikaa, koska sitä me tarvitsemme. Yhä enentyvässä määrin viime vuosina ja vuosikymmeninä Sanan varoituksesta, kehoituksesta ja nuhtelusta on pyritty vaikenemaan. On annettu kuva, että

kristillinen jumalanpalvelus on pikemminkin jonkinlaista juhlintaa ja tunne-elämyksiä. Juhla- ja tunnekristillisyys ei kaipaa arvioinnin ja koettelemisen mukanaan tuomaa päänsäryä, eli raamatunopiskelua ja Pyhän Hengen avaaman ymmärryksen käyttämistä.

Asioiden pohtiminen ja selvän ottaminen ei aina ole mukavaa eikä helppoakaan. Etenkään, kun seurakunnissakaan ei siihen kovin innostuneesti auteta eikä kannusteta. Vaikka Pyhä Henki auttaa meitä ymmärtämään ja erottamaan niin ihminen itse joutuu näkemään vaivaa: oppimaan ja opiskelemaan asioita, ottamaan selvää. Jumala on luonut ihmisen kokonaisuuden jossa fyysinen, henkinen eli sielullinen ja hengellinen puoli toimivat yhdessä. Jumala on luonut meille ymmärryksen, jota myös järjeksi kutsutaan ja sitä tulisi käyttää Pyhän Hengen ohjauksessa arvioimaan kaikkea ja etenkin hengellisiä asioita.

Raamattu kehottaa tutkimaan

On lukuisia raamatunpaikkoja em. 1 Tessalonikalaiskirjeen lisäksi, joissa Jeesus ja apostolit varoittavat väärästä opeista ja niiden opettajista. **1Joh.4:1: ”Rakkaani, älkää jokaista henkeä uskoko, vaan koetelkaa henget, ovatko ne Jumalasta; sillä monta väärää profeettaa on lähtenyt maailmaan.”** Raamatullisessa kontekstissa profeetta tarkoittaa pääasiassa Raamatun Sanan opettajaa ja julistajaa. Profeetta tekee tietäväksi sitä minkä Jumala Sanassaan on ilmoittanut. Ei siis niin, että profeetta olisi jokin erityinen Raamatun ulkopuolelta tulevan ”Jumalan äänen” kuulija ja sellaisten sanomien äänitorvi. Jos uskomme sellaiseen, meidän olisi myös uskottava, että

heidän välittämänsä sana on samoin noudatettavaa Jumalan sanaa kuin Raamattu.

Jumalan ilmoitus on aina Jumalan ilmoitus ja Hän on voimallinen vaikuttamaan, että se ihmisestä riippumatta on aina oikeaa ja totta. Muuten voimme alkaa epäillä myös Raamatun profeettoja ja apostoleja. Väitehän on, että nykyprofeetat saavat kyllä suoraan sanomia Jumalalta, mutta koska ihminen on erehtyväinen profeetta voi erehtyä profetiassaan. Profeetan sanotaan ”oppivan” vähitellen erottamaan Jumalan äänen muista äänistä ja sitä mukaa myös hänen sanomiensa tarkkuus lisääntyy. Tätä ajatusta ei johdeta Raamatusta.

Ajatus edellyttää, että Luoja itse asiassa alistuu syntiin langenneen luotunsa epätäydellisyyden edessä. Jumala siis ikään kuin antaa sanomia ja sitten jännittää osaako tuo Hänen profeettansa nyt kuitenkin sanoa sitä kuten tulisi, vai puhuuko tuo mokoma omiaan. Tällainen jumala olisi välinpitämätön omaa sanaansa kohtaan

eikä välittäisi vaikka hänen ”profeettansa” johtaisivat ihmisiä harhaan. Sellainen käytös sopii kyllä hyvin ”**tämän maailman jumalalle**” (2Kor.4:4).

Karismaattinen liike on täynnä näitä ”Jumalan äänen” kuulijoita. Samoin niitä, jotka väittävät tavanneensa Jeesuksen tai Pyhän Hengen tai lähes säännöllisesti

ovat yhteydessä suoraan taivaaseen. Raamatun lopussa on varoitukset siitä mitä seuraa, jos Raamatun sanaan lisätään jotakin joka ei sinne kuulu, tai jos siitä otetaan jotakin pois. Uskomme, että Raamattu on Jumalan puhetta meille, Hänen Sanansa. Mitä muuta Raamatun ulkopuolinen ilmoitus (ilmestystieto) olisi, paitsi juuri tällaista väärää lisäämistä vaikka sitä ei itse Kirjoitettuun Sanaan lisätäkään. Sen esittäjät väittävät silti puhuvansa Jumalan sanoja. Puhutaan jopa Jumalan ”uudesta ilmoituksesta”, kun taas Raamattu on ”vanhaa ilmoitusta”.

Pyhä Henki johtaa ja ohjaa arviointiin ja koettelemiseen. Pyhää Henkeä murehdutamme

erityisesti, jos opetamme ja omaksumme vääriä, epäraamatullisia ja raamatunvastaisia oppeja ja käytäntöjä ottamatta selvää niiden taustoista ja raamatunmukaisuudesta. Tähän liittyy myös nykyisten, erityisesti karismaattisen profeettaliikkeen profetioiden arvostelu. Nämä käyttävät mm. **1Tess.5:19-20: ”Henkeä älkää sammuttako, profetoimista älkää halveksuko”**, raamatunpaikkaa puolustukseksi. Annetaan ymmärtää, että heidän ”profetioidensa” arvostelu on sama asia kuin raamatullisen profetian halveksunta. Mutta juuri näiden jakeiden yhteydessä apostoli kehottaa koettelemaan kaikki.

Kun lisäämme siihen Raamatun monet varoitukset vääristä profeetoista, huomaamme, että jotkut ovat kääntäneet tämän kohdan merkityksen pälaelleen. Itse asiassa halveksomme raamatullista profetiaa, eli kirjoitettua Sanaa, jos emme arvioi ja koettele, koska vain siten opimme erottamaan oikean väärästä. Emme voi sammuttaa Pyhää Henkeä yhtä vähän kuin voimme laittaa Jumalan pois viralta mutta voimme kyllä sammuttaa Pyhän Hengen vaikutusta omassa elämässämme. Sitä edesauttaa, jos hylkäämme arvioinnin ja koettelemisen.

On vaarallista ajatella, että kaikki kristillisissä kulisissa esitetty olisi rakentavaa vaikka se ihmisestä kuulostaisi hyvältä. Tästä malliesimerkki on menestysteologia ja uskon sana -oppi, jonka mukaan saat Jumalalta kaiken mitä osaat ja haluat uskossa pyytää. Eli Benny Hinnin sanoin: *-En tarvitse kultaa taivaassa, tarvitsen sitä täällä maan päällä-*.

(Satiirikirjoitus Benny Hinnistä – klikkaa kuvaa)

Jokainen meistä olisi mielellään rikas, kaunis ja huoleton. Vallalla oleva ajatus on, että ei haluta leimata mitään kristilliseksi sanottua opetusta eikä ketään opettajaa. Tässä ajattelussa varsinaisesti vääriä opettajia ja väärää opetusta ei ole. On vain eri näkemyksiä ja tulkintoja ja jokainen voi tulkita asioita kuten haluaa. Pidetään se mikä omasta mielestä tuntuu sopivalta ja muu jätetään.

Näin raamatullinen erottaminen ja arviointi on muutettu niin, että omat mieltymykset lopulta ovat kriteeri jolla asiat koetellaan. Maailma on oikean ja väärän, valheen ja totuuden taistelukenttä ja erityisesti nämä vastakohdat kohtaavat juuri kristillisessä tai siksi sanotussa julistuksessa. Väärä henki, on se sitten ihmisestä tai langenneesta henkimaailmasta, esiintyy monin eri tavoin vakuuttavasti johtaakseen ihmiset pois Raamatun totuudesta. Niin on aina ollut. Johanneksen kehoitus pitää sisällään, että meillä tulee olla tieto mitä Raamattu sanoo ja tarkoittaa, sekä koetella luettu, kuultu ja kokemukset sen mukaan.

Matt.24:11” Ja monta väärää profeettaa nousee, ja he eksyttävät monta” sekä **Apt.20:30 ” ja teidän omasta joukostanne nousee miehiä, jotka väärää puhetta puhuvat, vetääkseen opetuslapset mukaansa”**, painottavat samaa. Kr. kielinen sana sanaparista ”väärää puhetta” on *diastrepho*, joka englanniksi käännettynä (perverse) merkitsee perverssi. Sanalle löytyy useita merkityksiä, yleinen merkitys on luonnonvastainen. Apostolin varoituksen mukaan seurakuntiin tulee ja niissä siis vaikuttaa, puhujia, jotka puhuvat luonnonvastaisesti. Raamatun näkökulmasta katsottuna siis Jumalan vastaisesti. ”Vetää mukaansa” on *apospao*, ja se tarkoittaa myös eroamista, lähtemistä jostakin. Väärät opettajat vetävät mukaansa tehden hyväuskoisista ja varomattomista ihmisistä seuraajiaan.

Raamatun berealaisten esimerkki **Apt.17:11 ”Nämä olivat jalompia kuin Tessalonikan juutalaiset; he ottivat sanan vastaan hyvin halukkaasti ja tutkivat joka päivä kirjoituksia, oliko asia niin”**, on monelle tuttu raamatunpaikka. Mutta silti seurakunnissa ja

kristillisessä opetuksessa aika vähän noudatettu. Meidän ajastamme apostoli saattaisi sanoa, että ”monet ottavat halukkaasti tutkimatta vastaan kaikenlaiset kirjoitukset ja raamatunselitykset”. **2Joh.1:10** sanoo ankarasti ”**Jos joku tulee teidän luoksenne eikä tuo mukanaan tätä oppia, niin älkää ottako häntä huoneeseenne älkääkä sanoko häntä tervetulleeksi.**” Samoin **2Tim.3:13** ”**Mutta pahat ihmiset ja petturit menevät yhä pitemmälle pahuudessa, eksyttäen ja eksyen.**” Raamatun kanta opetukseen ja julistukseen on siis hyvin vaativa. Se voi vaikuttaa jopa ylivaativalta. Tässä yhteydessä pitää kuitenkin muistuttaa, että Raamattu ei vaadi meiltä sellaista mihin Jumala itse ei anna mahdollisuuksia ja kykyjä.

Seurakunnassa on monia virkoja ja armolahjoja. ”**Teillä on voitelu Pyhältä, ja kaikilla teillä on tieto**”, **1Joh.2:20** ja ”**Mutta te - teissä pysyy se voitelu, jonka olette häneltä saaneet, ja te ette ole kenenkään opetuksen tarpeessa; vaan niinkuin hänen voitelunsa opettaa teitä kaikessa, niin se opetus on myös totta eikä ole valhetta; ja niinkuin se on opettanut teitä, niin pysykää hänessä**”, **1Joh.2:27**. Uuden liiton seurakunnassa ei ole ketään erityisvoideltua ihmistä Kristuksen ohessa, vaikka monet niin väittävät puhuessaan erilaisista ”voiteluista”. Pyhä Henki opettaa Kristuksen seurakuntaa kokonaisuutena. Hän ei anna jollekin yhdelle kaikkea, koska sellaiseen kykenevää ihmistä ei ole, mutta hän antaa seurakunnassaan kaikille jotakin, josta kokonaisuus muodostuu.

Pyhä Henki jakaa erilaisia hengellisiä lahjoja Jumalan päätöksen mukaan. Raamatullisissa asioissa olemme yksin Pyhän Hengen opetuksen tarpeessa. Ei ole muuta totuutta ihmisestä ja Jumalasta. Sitä e.m raamatunpaikka painottaa. Pyhä Henki asettaa opettajiksi ne, ”joiden aistit tottumuksesta ovat harjaantuneet erottamaan hyvän pahasta”, **Hep.5:4**. Kuullun koetteleminen ja arviointi on kaikkien yhteinen asia.

Esteitä

Kuullun, luetun ja koetun koetteleminen on siis erittäin tärkeä mutta paljon laiminlyöty alue. Se johtuu paljolti siitä, että nykyisessä

kristillisyydessä siihen ei opeteta eikä rohkaista. Kristillisyyteen on tullut monia elementtejä, jotka opettavat ja ohjaavat aivan päinvastaiseen suuntaan. Aiemmin mainitsimme ilmiön nimeltä ”joukkopaine”. Se on voimakas vaikuttaja jota mm. karismaattisissa suurkokouksissa hyödynnetään tehokkaasti, eikä se ole tuntematon pienemmissäkään tapahtumissa.

Muistan kuinka vuosia sitten Jerusalemissa eräässä konferenssissa puhuja alkoi puheensa lopussa pyytää kuulijoita eteensä voidellakseen nämä siunatulla öljyllä Jumalan erityiseksi (lopun ajan) papistoksi. Öljy symboloi **3Moos.8:23** kuvattua oinaan eli pääsin verta ja sitä sitten siveltiin oikean korvan lehteen, oikean käden peukaloon ja oikean jalan isoonvarpaaseen, kuten Mooses teki Aaronille ja hänen pojilleen vihkiessään heidät papeiksi. Vihittäviä meni eteen ihan riittävästi.

Jos tuo puhujan väite koetellaan niin voidaan todeta, että Kristuksessa Uuden liiton uskova on jo pappi ilman mitään lisävihkimyksiä. **1Piet.2:9** ”**Mutta te olette 'valittu suku, kuninkaallinen papisto, pyhä heimo, omaisuuskansa, julistaaksenne sen jaloja tekoja', joka on pimeydestä kutsunut teidät ihmeelliseen valkeuteensa.**” Kristitty ei hyödy mitään Vanhan liiton seremonioiden noudattamisesta, koska Kristuksessa esikuvat eivät enää ole voimassa. Uusi liitto on nyt todellisuutta. **1Kor.11:25**: ”**Samoin hän otti myös maljan aterian jälkeen ja sanoi: 'Tämä malja on uusi liitto minun veressäni; niin usein kuin te juotte, tehkää se minun muistokseni'**”, **2Kor.5:17**: ”**Siis, jos joku on Kristuksessa, niin hän on uusi luomus; se, mikä on vanhaa, on kadonnut, katso, uusi on sijaan tullut.**” Uusi luomus Uuden liiton kautta –

yksin Jumalan armosta ja Hänen toimestaan meidän hyväksemme.

Kaiken kukkuraksi puhujalla olisi pitänyt olla oikeaa pässin verta, jos hän olisi seurannut Mooseksen esimerkkiä tarkasti. Kuka antoi oikeuden vaihtaa veri öljyyn? Varmaan pässin veri ei olisi innostanut moniakaan tulemaan eteen voideltavaksi, siunattu öljy tuntui paljon mukavammalta. Ei verta eikä tappamista. Puhuja oli keksinyt mielestään hyvän konstin tehdä jotakin erilaista ja joihinkin ihmisiin vaikuttavaa. Varmaan joku meni eteen uskoen saavansa erityisen siunauksen, joku toinen ehkä koska ystäväkin meni tai joukkopaine veti sinne. Todennäköisesti puhujan tavoite oli esittää jotakin ”erilaista” jonka kautta saada uhraajia, tukijoita omalle toiminnalleen.

Kristilliseen opetukseen on jo vuosia sitten lisätty tarkoitushakuisesti raamatunpaikkoja, joilla kristittyjä pelotellaan noudattamasta raamatullista kehotusta koetella ja tutkia. Eniten käytettyjä ovat:

- Älä tuomitse.
- Älä koske Herran voideltuun.
- Noudattakaamme viisaan rabbi Gamalielin neuvoa.
- Varo pilkkaamasta tai murehduttamasta Pyhää Henkeä.
- Kirjain kuolettaa mutta Henki tekee eläväksi.

Älä tuomitse

”Älä tuomitse” esiintyy UT:ssa ainakin Matt.7:1-2, Room.2:1, 14:10,13, Jaak.4:11-12, 1Kor.4:5. Otan esimerkiksi yhden eli Jaakobin kirjeen kohdan: ”Älkää panettelko toisianne, veljet. Joka veljeään panettelee tai veljensä tuomitsee, se panettelee lakia ja tuomitsee lain; mutta jos sinä tuomitset lain, niin et ole lain noudattaja, vaan sen tuomari. Yksi on lainsäätäjä ja tuomari, hän, joka voi pelastaa ja hukuttaa; mutta kuka olet sinä, joka tuomitset lähimmäisesi?” Väärien opettajien tapa on käyttää yksittäisiä raamatunpaikkoja omaksi tueksi ja kritiikkiä vastaan. He eivät opeta Raamattua kokonaisuutena vaan ottavat kohdan sieltä toisen täältä oman mielensä mukaan. Heille kritiikki on samaa kuin tuomitseminen ja kritiikit panettelijoita.

Tämä käsitys on myös monella heidän seuraajallaan. Kun Raamattu kieltää tuomitsemisen, sillä viitataan väärämieliseen panetteluun ja ilkeyteen, lähinnä siihen, jos sanomme jostakin ihmisestä, että tämä nyt ainakin joutuu kadotukseen tai ansaitsee sen. Emme saa sanoa kenestäkään kadotustuomiota, Luuk.6:37, mutta voimme sanoa, että Raamattu sanoo: ”...joka ei usko, se tuomitaan kadotukseen”, Mar.16:16. Se ei ole tuomion vaan totuuden julkituomista.

Raamattu kuitenkin ja nimenomaan kehottaa ”tuomitsemaan” oikean ja väärän asian välillä, Joh.7:24: ”Älkää tuomitko näön mukaan, vaan tuomitkaa oikea tuomio”, Room.3:8, 1Kor.2:15, 5:3, 12-13, 6:1-4, jne. Kun katsomme em kohtia, suomenkielisessä Raamatussa esiintyy sanoja kuten ”tutkia”, ”päättää” jne. näissä raamatunpaikoissa. Emme mene siihen pidemmälle, mutta UT:n kreikassa tuomiota merkitsevällä sanalla on eri merkityksiä. Erikielisissä Raamatuissa sanalla on vivahde-eroja. Kun meidän kielessämme puhutaan tuomiosta se saatetaan kääntää arvioinniksi, pääättelemiseksi, ym. Sana, joka merkitsee tuomitsemista, voi merkitä myös päätöksen tekemistä, olla tuomittavana, käydä oikeutta, tutkia, kysyä, etsiä, yms.

Kun koettelemme, me siis tutkimme, kyselemme, etsimme, päättelemme, jne., mikä on oikein. Emme peitä päätämme hiekkään haluamatta tietää aina lisää totuudesta. Tuomitseminen Raamatussa ja monissa kielissä viittaa kaikkeen tähän. Edellä mainittu 1Kor.5:12-13 kuuluu: ”Sillä onko minun asiani tuomita niitä, jotka ovat ulkopuolella? Ettekö tekin tuomitse vain niitä, jotka ovat

sisäpuolella? Mutta ulkopuolella olevat tuomitsee Jumala. 'Poistakaa keskuudestanne se, joka on paha'." Kyse on seurakuntakurista, joka myös edellyttää arviointia ja tuomion eli päätöksen tekemistä ja julkituomista. Kuten aiemmin totesimme, Raamattu nimenomaan kehottaa arvioimaan, tutkimaan, päättämään, koettelemaan, etsimään totuutta ja se kaikki on eräänlaista tuomitsemista, asian päättelyä. Kyse on siitä, että teemme perustellun ja Raamatun mukaisen päätöksen, eli tuomion.

Älä koske Herran voideltuun

Jotta seurakuntalaiset saataisiin noudattamaan johtajiensa näkyjä ja rahoittamaan niitä, johtajuus pitää saada kuulostamaan erityiseltä. Kun johtajuus on erityistä, niin johtaja on Jumalan erityinen valittu ja voideltu. Siksi johtajan arvostelu on samaa kuin Jumalan valinnan arvosteleminen: "Älä koske Herran voideltuun!" Lainausta uusapostolisesta opetuksesta: "On tärkeää tajuta, että jos sinun yläpuolellasi auktoriteettiasemassa oleva on väärässä, ei ole sinun asiiasi korjata heitä. Tämä tehtävä kuuluu sille, jolle hän puolestaan on tilivelvollinen. Jos tämä sattuu olemaan Herra itse, meidän pitää pysyä asiasta erossa. Rukoile itsellesi kritiikitöntä sydäntä ja luota Häneen, että Hän hoitaa tehtävänsä" (www.deceptionbytes.com/SuperApostles).

Yksi tunnetuimpia tähän vetoajia on Benny Hinn: "Pyhä Henki on ylläni... Päivä on tuleva, jolloin nuo jotka hyökkäävät meitä vastaan, putoavat kuolleina... Puhun tämän Hengen

Kristityn Foorumi - www.kristitynfoorumi.fi - foorumi@kristitynfoorumi.fi

voitelussa. Kerronko jotakin? Älä koske Herran palvelijoihin, se on kuolettavaa... Voi sinulle joka kosket Jumalan palvelijoihin. Sinä tulet maksamaan. Ja päivä tulee. Herra sanoi sen minulle, Hän sanoi: 'Päivä koittaa jolloin rankaisen välittömästi. Voi niitä, jotka koskevat valittuihini'..." Hyvin hän onkin saanut sanomansa perille.

Raamatussa emme löydä yhdenkään Jumalan henkilön tai apostolin puhuvan tällä tavalla. Voimme päätellä, siis antaa tuomion, että noin puhuvat eivät ole Jumalan miehiä tai naisia vaan puhuvat omiaan. Monet, ylipäättään lähes kaikki näkyvät karismaattisen liikkeen TV –saarnaajat näkevät itsensä kuten Hinn. Heidän yläpuolellaan auktoriteettina on vain Herra itse. Ne, jotka ovat auktoriteetiltaan heitä alemmalla tasolla, eivät saa puuttua heidän opetuksiinsa, lankeemuksiinsa ja vääryyksiinsä, koska silloin astutaan Herran varpaille. Tähän ansaan suuri osa kristillistä kenttää on astunutkin.

Kyseinen lause tulee raamatunpaikoista **1Sam.24:11** jossa Daavid sanoo kuningas Saulista "Minä en satuta kättäni herraani; sillä hän on Herran voideltu". Toinen paikka on **Ps.105:15**, "Älkää koskeko minun voideltuihini, älkää tehkö pahaa minun profeetoilleni."

Asiayhteydessään kyse on toisen fyysisestä vahingoittamisesta ja tappamisesta. Saulia pakeneva Daavid oli asemassa, jossa hän olisi helposti saanut tämän hengiltä, mutta ei halunnut toimia siten. Sen soveltaminen tarkoitukseen, johon se karismaattisessa liikkeessä on otettu, on todella mielivaltaista. Muinaisen Israelin kuninkaat ja heidän voitelemisensa asemaansa on aivan eri asia kuin Uuden liiton seurakunta ja siihen kuuluvat. Kyse oli Israelin kuninkaan fyysisestä vahingoittamisesta – ei häntä vastaan osoitetusta kritiikistä, jota hän aivan varmasti sai osakseen muiltakin kuin Daavidilta.

Gamaliel

Ks. erillinen artikkeli

www.kristitynfoorumi.fi/pdf/0416.pdf

Pyhän Hengen pilkka ja murehduttaminen

Maininta Pyhän Hengen pilkasta esiintyy

Matt.12:31-32, Mar.3:29 ja Luuk.12:10.

Matt.12:32: ”Ja jos joku sanoo sanan Ihmisen Poikaa vastaan, niin hänelle annetaan anteeksi; mutta jos joku sanoo jotakin Pyhää Henkeä vastaan, niin hänelle ei anteeksi anneta, ei tässä maailmassa eikä tulevassa.”

Se, että Jumala ei enää anna anteeksi, liittyy lopulliseen kadotustuomioon ja siksi ei ole meidän pääteltävissämme, kuka syyllistyy Pyhän Hengen pilkkaan aivan kuten emme saa lausua kadotustuomiotakaan. Pyhän Hengen pilkalla uhkaaminen on yksi väärässä hengessä toimivan julistajan tunnusmerkkejä ja sen kautta pyritään estämään julistajan opetuksen ja käytännön arviointi. Pyhä Henki haluaa, että koettelemme ja arvioimme. Julistaja, joka ei sitä siedä, on itse vastaan Pyhää Henkeä.

Asiayhteydessään noissa raamatunpaikoissa Pyhän Hengen pilkka liitetään kiinteästi Kristuksen maanpäälliseen toimintaan ja persoonaan. Ei siis jonkun ihmisjulistajan toimintaan. Ei liioin erilaisten tuntemuksien ja ilmiöiden arviointi ja koetteleminen ole vastaan Pyhää Henkeä. Ne voidaan ja pitää aina tutkia. Matteus ja Markus kuvaavat, kuinka Jeesus teki ihmeitä jumaluutensa merkiksi ja eräät fariseukset syyttivät Hänen tekevän niitä saatanan voimasta. Jeesus sanoi tekevänsä niin Jumalan Hengen voimasta. Jos Jumalan Henkeä vastaan sanotaan se on kadotukseksi, eli sitä ei anneta anteeksi.

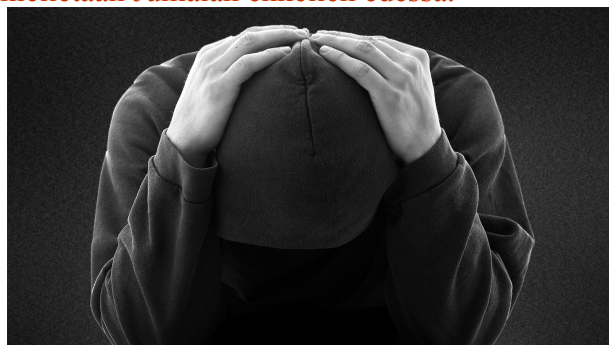
Jumala on Isä, Poika ja Pyhä Henki. Jeesus oli maan päällä Jumala ihmisen hahmossa. Hän luopui käyttämästä jumalallista oikeuttaan ja valtaansa paitsi tietyissä rajatuissa tapauksissa jolloin Hän täytti VT:n esikuvat. Fariseukset eivät voineet kieltää ihmeiden tapahtuneen Jeesuksen toimesta. Ne olivat messiaanisia ihmeitä, joista Jeesus puhuu **Luuk.7:20-23**. Fariseukset tiesivät, että Jeesuksen teot ja sanat liittyvät Messiaaseen, kuten mm. **VT:n Jes.35:5-6, 61:1** viitataan. Heidän olisi siis pitänyt tunnistaa Jeesus siitä mitä Hän teki. **Joh.10:25** Jeesus sanoo, **”Ne teot, joita minä teen Isäni nimessä, ne todistavat minusta.”** Fariseukset eivät tunnustaneet Jeesusta.

Jeesus ihmisen Poikana oli ja tulikin olla pilkattu, koska se liittyi syntimme sovitukseen. Muistamme, että Jeesus on tie, totuus ja elämä.

1Joh.5:6 mainitsee, että **”Henki on se, joka todistaa”** ja myös että **”henki on totuus”**. Pyhä Henki on Kristuksen Henki (**Room.8:9, 1Piet.1:11**) ja todistaa Kristuksesta, **Joh.15:26: ”Mutta kun Puolustaja tulee, jonka minä lähetän teille Isän tyköä, totuuden Henki, joka lähtee Isän tyköä, niin hän on todistava minusta.”** Se tarkoittaa Kristuksen sovitusteosta, Jumalan armosta meitä kohtaan.

Edelleen luemme **Hep.10:29: ”...kuinka paljoa ankaramman rangaistuksen luulettekaan sen ansaitsevan, joka tallaa jalkoihinsa Jumalan Pojan ja pitää epäpyhänä liiton veren, jossa hänet on pyhitetty, ja pilkkaa armon Henkeä!”**

Jos emme ota lopulta vastaan Pyhä Hengen, armon Hengen todistusta, joka todistaa Jumalan armosta Kristuksessa, teemme Pyhän Hengen pilkan ja kuolemme synnissämme. Kuten **Luuk.12:9**, juuri ennen mainintaa Pyhän Hengen pilkasta, sanoo: **”Mutta joka kieltää minut ihmisten edessä (eli ei ota vastaan Jumalan sovitusta ja pelastusta tässä elämässä), se kielletään Jumalan enkelien edessä.”**

Jos emme ota vastaan Jumalan tarjoamaa pelastusta emme saa anteeksi, kuten Jeesus mainitsee ”tässä maailmassa” ja ”tulevassa” eli iankaikkisuudessa. Tämä on Pyhän Hengen pilkka.

Kirjain kuolettaa...

Joskus jossakin joku keksi ottaa lauseen **”...sillä kirjain kuolettaa, mutta Henki tekee eläväksi”**, eroon **2Kor.3:6** jakeesta ja luvun asiayhteydestä. Tietyissä piireissä sitä alettiin käyttää puolustuksena epämääräisille ilmiöille, joille ei

löydy tukea Raamatusta. Ilmiöt ovat ”Hengen” toimintaa, kun taas Raamattuun vetoavat toimivat ”kirjaimen” mukaan. Raamattuun perustavat ovat ”kirjaimen” ihmisiä ja erilaisiin väitettyihin Pyhän Hengen ilmiöihin uskovat laajempikatseisia ”Hengen” uskovia.

Karismaattiset johtajat käyttävät tätä väittämää edelleen. Mm. Bill Johnson kirjoittaa:

”Voimaton Sana on *kirjain*, ei *Henki*. Ja me tiedämme kaikki, että ”Kirjain kuolettaa, mutta Henki antaa elämän”, (When Heaven Invades Earth). Puhutaan myös ”järkiuskovista” ja ”sydämen uskovista” tässä samassa merkityksessä. Näin puhuvia ja heihin uskovia ei hätkähdytä, vaikka Raamattu itse korostaa kirjoitetun Sanan merkitystä useissa kohdin. Tiedämme myös, että Kristus itse on Sana. Sanan ja Pyhän Hengen välillä ei ole eroa, koska Sana on Pyhän Hengen inspiroima ilmoitus Kristuksesta. Sanaa, eli Kirjainta ja Pyhää Henkeä ei voi asettaa vastakkain. Jos luemme koko 3 luvun näemme helposti mistä on kysymys.

Asiayhteydessään apostoli tarkoittaa kirjaimella Jumalan lakia. Luemme toisaalta Raamatusta, että laki on hyvä, Room. 7 luku, koska sen merkitys ja tarkoitus on tehdä meistä syntisiä ja saada meidät ymmärtämään tarpeemme Jumalan tarjoamasta pelastuksesta. Kyseisen 2 Korinttolaiskirjeen 3 luku puhuu Mooseksen laista. Joka uskoo täyttävänsä Jumalan vaatimukset omin avuin tuomitaan lain mukaan. Jumalan täydellistä lakia ihminen ei voi täyttää.

Sillä sanotaan olevan ”kuoleman virka”, 2Kor.3:7, koska se tuomitsee lainrikkokan.

Kirjain, laki tuomitsee syntisen iankaikkiseen kuolemaan, eroon Jumalasta. Jokainen Jumalan lain rikkoja on jo valmiiksi ”kuollut” Hänen edessään. Se tarkoittaa meitä jokaista. Luimme, että Henkeä sanotaan myös armon Hengeksi. Armo on sitä, että tulemme ”Jumalalle eläviksi”, kun otamme vastaan Hänen todistuksensa Kristuksesta. Sen jälkeen ”...me kaikki, jotka peittämättömin kasvoin katselemme Herran kirkkautta kuin kuvastimesta, muutamme saman kuvan kaltaisiksi kirkkaudesta kirkkauteen, niinkuin muuttaa Herra, joka on Henki”, 3:18.

”Herran äänen kuuleminen” ei karismaattisen nykytermistön mukaan enää tarkoita vain sitä, että Jumala puhuu Sanassaan kaikille, vaan että Herra puhuu erityisesti uusille apostoleilleen ja profeetoilleen suoraa ”ilmestystietoa” Raamatun lisäksi. Ei ole harvinaista, että karismaattisissa ryhmissä nousee henkilöitä, joiden katsotaan kuulevan Jumalan äänen ja joilta siksi haetaan

Jumalan ohjausta. Erään superapostolin mukaan Jumala ei edes puhu ”tavalliselle” kristitylle, jonka pitää siksi kulkea superapostolien kokouksissa sitä kuulemassa (vrt. Joh.14:26, 16:13, 1.Joh.2:18-27, 1.Kor.2:12-13).

Nämä maailmanlaajan seurakunnan johtoon haluavat uudet ”apostolit” ja ”profeetat” opettavat monenlaisia raamatunvastaisia oppeja. Betel Churchin johtaja Bill Johnson

esim. kieltää Jeesuksen jumaluuden ”Hän teki ihmeitä ja merkkejä ihmisenä oikeassa suhteessa Jumalaan... ei Jumalana. Jos hän teki ihmeitä sen perusteella, että hän oli Jumala, olisivat ne olleet meille saavuttamattomia.” Johnsonin teologia edellyttää, että maan päällä Jeesus oli vain ihminen ja siksi kristityt voivat tehdä suurempia ihmeitä kuin Jeesus. Johnson hyväksyy harhaopin, mitä kutsutaan kenosis-nimellä. Opin mukaan Jeesus jätti jumalallisen luontonsa syntyessään maan päälle. Hän

kirjoittaa: ”Hän riisui jumaluutensa, kun hän halusi suorittaa tehtävän, jonka Isä oli antanut hänelle...”.

Jumala on Isä, Poika ja Pyhä Henki aina ja ikuisesti. Jumala ei voi lakata olemasta Jumala. Muutoin ei ole luomakuntaakaan. Johnsonin logiikalla kolmiyhteinen Jumala muuttui kaksiyhteiseksi jumalaksi, kun Jeesus tuli maan päälle. Mutta jos Jeesus ei ollut Jumala maan päällä, koko raamatullinen jumaluuskäsite lakkasi olemasta. Jeesuksen maanpäällinen jumaluus tulee kyllä selvästi ilmi Raamatun teksteistä, otan vain yhden kohdan **Joh.10:30: ”Minä ja Isä olemme yhtä.”** R C Sproul mainitsee koskien Johnsonin ajatuksia: ”Jos Jumala laittaa syrjään yhdenkin ominaisuutensa, muuttumaton kokee muutoksen, ääretön lakkaa olemasta ääretön, se olisi universumin loppu. Jumala ei voi lakata olemasta Jumala. Siksi emme voi sanoa Jumalan (Jeesus) riisuneen jumaluutensa ottaakseen ihmisen hahmon.”

Ilmapiiri ja mielenhallintatekniikat

Matt.24:23 ”Jos silloin joku sanoo teille: 'Katso, täällä on Kristus', tahi: 'Tuolla', niin älkää usko.” Myös **24:26, Mar.13:21, Luuk.21:8**. Liitän tämän raamatunilmoituksen koskemaan myös väitteitä Jumalan läsnäolon kokemisesta kokoustunnelman ja ilmiöiden kautta. Kun puhutaan Jumalan tai Pyhän Hengen väitetystä fyysisesti tai sielullisesti koettavasta läsnäolosta, se kuuluu tämän Raamatun varoituksen piiriin: eli itse asiassa sanotaan ”täällä on nyt Kristus”. Jumala on kyllä kaikkialla läsnä Pyhän Hengensä kautta, mutta tämä läsnäolo koetaan uudestisyntyneen, eli uskon tulleen ihmisen hengessä, jossa se todistaa synnistä ja armosta. Kun ”tavallinen ihminen” (itsenäisesti ajatteleva ja omaa päättelyä harjoittava uskova tai myös ei-uskova) näkee näitä sielullisia ja fyysisiä ilmiöitä, hän kokee ne usein irvokkaina, epäpyhinä, hulluina ja loukkaavina. Karismaattisessa intoilussa mukana olevasta Pyhä Henki taas ei ole lainkaan läsnä, jos ei puhuta yhdessä kielillä ilman selitystä, jos kukaan ei kaadu, ei tärise, ei nytke eikä hytky, ei naura ilman kontrollia, yms. Itse asiassa kyse on pahimmillaan mielenhallintatekniikoista.

Jotta väitetty ”Pyhän Hengen” vaikuttama käytös tuntuisi sen harjoittajista oikealta, mielenhallintatekniikka on antanut niille raamatulliselta tuntuvia määritelmiä, kuten ”uusi viini”, jota ei kaadeta vanhoihin leileihin (vanha leili

Kristityn Foorumi - www.kristitynfoorumi.fi - foorumi@kristitynfoorumi.fi

on perinteinen, koeteltu kristillisyyss). He ovat ”Daavidin huone”, kun taas heitä arvostelevat ovat ”Saulin huonetta”. He harjoittavat ”daavidillista ylistystä”, joka on tie ”Isän sydämeen” ja kun riittävästi ylistetään ja kutsutaan Pyhää Henkeä ”Hänen läsnäolonsa” laskeutuu paikkaan. ”Isän rakkaus” on läsnä ja silloin mikään käytöskään ei ole liian hölmöä eikä irvokasta, koska Jumala haluaa juhlaa omiensa kanssa. Kuten maailmallisissa juhlissa kontrolli kadotetaan ja käyttäydytään tyhmästi, jopa rumasti, niin myös Jumalan juhlissa oma kontrolli tulee laittaa syrjään. Kun kaikki tämä on omaksuttu mielen tasolla, se ei tunnukaan ”vain hölmöltä”, vaan on jumalallista juhlaa.

Tällaisen kokouksen alusta alkaen päämäärä on vahvistaa mielenhallintatekniikan toimivuutta ja ihmisten riippuvuutta manipuloinnin ilmapiiristä. Julistajan levotonta liikkumista seurataan innolla, puhe on viihdyttävää jutustelua, yleisön joukossa eniten nykyvä saatetaan hakea lavalle kaadettavaksi, koska hän on ”Jumalan koskettava ja voitelussa”, kuulijoita voidaan koskella kehumalla heitä, puhutaan kuinka mahtavassa tilaisuudessa ollaan, ylistystanssijat esiintyvät spontaanisti, lippuja heilutellaan. Kokouksessa pitää tapahtua kaiken aikaa. Jos ei tapahtuisi, kaikki huomaisivat, että keisari on ilman vaatteita ja kokouksessa ei enää olisi ilmapiiriä, joka tuottaa fiiliksen. Muistamme, että tämän maailman ilmavallan hallitsija voi myös luoda monenlaista ilmapiiriä. Oikea Pyhän Hengen läsnäolo ihmisen hengessä saa aikaan rauhallisuutta, sävyisyyttä, syvää kiitollisuutta Jumalaa kohtaan, hyvää käytöstä, harkitsevuutta, halua tutkia Sanaa ja toimia sen ohjauksessa, oman syntisyyden sisäistä kokemista jolloin myös Jumalan armo on joka hetkistä todellisuutta.

Juhani Aitomaa